

[Skatteministeren]

slag, men regeringen vil fremsætte et forslag i denne folketingsssamling, som på en afgrænset måde løser dette problem. Jeg synes ikke, der er grund til at dadle nogen for, at man bruger den tid, der skal til for at lave et ordentligt forslag, i stedet for bare at rende efter enkeltsager fra dagspressen.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil meget gerne sige tak til skatteministeren, fordi det så utvetydigt blev sagt, at der kommer et lovforslag i denne samling, og at vi så får en løsning på problemet.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg synes ikke, at skatteministeren kan løbe så let fra det ansvar, han har. Vi ser her i slutningen af efterårssamlingen, og vi ser det, når vi er ved at slutte forårssamlingen, at man i Skatteministeriet når det helt utrolige – vi har i øvrigt tit kritiseret, at det ikke er gjort ordentligt, det er jo sandt. Men nu har ministeren haft det meste af et halvt år til at løse dette problem, og jeg synes, at en minister med hele to departementer bag sig, nemlig Socialministeriets departement og skattedepartementet, burde have haft en fair mulighed for at løse det.

Derfor synes jeg, det var fair nok at kritisere ministrene; og det var ikke bare skatteministeren, der var fremme i fjernsynet og med stor forargelse sagde, at det her omgående måtte løses, det var socialministeren også. Jeg synes, det er fair nok at sige, at det så også var på tide, at der kommer et forslag, og at man ikke bare dagen efter, når sagen er glemt, lader det gå i papirkurven.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod det-

te forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 30:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om varmforsyning og af lov om elforsyning.
Af Tove Lindbo Larsen (S) m.fl.
(Fremsat 27/11 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):**

Jeg vil gerne fra starten sige tak til Socialdemokratiet for det beslutningsforslag, vi i dag har til behandling, og som jo udspringer i overvejende grad af tvangsbestemmelserne i varmforsyningsloven.

Når Folketinget har valgt at gennemføre tvangsbestemmelser og dermed hindrer forbrugerne i et frit valg af leverandør, giver det også Folketinget en særlig forpligtelse til at sikre rimelige vilkår for forbrugerne. Det er Folketingets ansvar at vurdere, om der er uheldige følgevirkninger, som må give anledning til justering af en vedtagen lov. Når vi især på varmforsyningsområdet sætter markedskræfterne ud af spil, er der fare for, at forbrugerne underlægges forhold, der ikke altid forekommer tilfredsstillende.

Jeg er derfor principielt positiv over for at se nærmere på forslaget, men samtidig mener jeg også, at der er god grund til at se på virkningerne af de øvrige tvangsbestemmelser i varmforsyningsloven. Jeg vil heller ikke undlade at pege på det alt for tunge bureaukrati, der praktiseres i forbindelse med godkendelse af energiprojekter.

Forslagsstillerne ønsker, at der skal sikres hjemmel for Gas- og Varmeprisudvalget og Elprisudvalget til at kunne gribe ind i forhold til vedtægter i forbrugerejede forsyningsvirksomheder med henblik på at sikre en ligelig indflydelse for forskellige grupper af forbrugere.

Prisudvalgene har i dag beføjelser til at give pålæg om priser og leveringsbetingelser, mens der ikke findes hjemmel for udvalgene til at

[Energiministeren]

gribe ind over for vedtægtsbestemmelser om leverandørselskabets organisationsmæssige struktur.

At der nu foreligger et forslag til folketingsbeslutning skal ifølge forslagsstillerne ses i sammenhæng med Konkurrenceankenævnets afgørelse fra 20. september 1990. I nævnets afgørelse findes der ikke at være hjemmel for udvalgene til at gribe ind over for vedtægtsbestemmelser om brugerindflydelse. Den manglende hjemmel er imidlertid ikke ensbetydende med, at forsyningsselskabernes vedtægtsudformning helt er overladt til den enkelte bestyrelses forgodtbefindende. En forening er uafhængigt af vedtægterne underlagt en række begrænsninger, og usaglig forskelsbehandling kan indbringes for de almindelige domstole. Derudover er det værd at bemærke, at energiprisudvalgene har hjemmel til at kunne gribe ind i vedtægtsbestemmelser om priser og leveringsbetingelser. Denne adgang over for urimeligheder i forbindelse med den enkelte leverances vilkår giver i praksis i de fleste tilfælde tilstrækkelig beskyttelse. Kendelsen i Konkurrenceankenævnet betyder alene, at udvalgene ikke har hjemmel til at ændre forsyningsselskabers vedtægter, når det drejer sig om forbrugerindflydelse.

Endelig skal det også nævnes, at Danske Fjernvarmeværkers Forening har fastlagt vejledende retningslinier for vedtægter og tarifiering. Retningslinierne tager udgangspunkt i at sikre en ligelig indflydelse fra forskellige grupper af forbrugere.

Som en konsekvens af de nævnte synspunkter vil jeg ikke afvise, at det kan være hensigtsmæssigt og rimeligt, at energiprisudvalgene også tillægges hjemmel til at gribe ind i vedtægterne i forbrugerejede forsyningsvirksomheder. På den anden side mener jeg ikke, at problemet er så akut og presserende, at beslutningsforslaget ikke på hensigtsmæssig måde kan kobles sammen med et måske mere presserende behov for en samlet revision af særlige paragraffer i varmforsyningsloven.

Med disse ord vil jeg gerne sige, at regeringen principielt er positiv over for beslutningsforslaget, men selvfølgelig under den forudsætning, at når vi kommer tilbage med et lovforslag, vil vi også medtage andre paragraffer, hvori der er behov for justeringer, og regeringen håber, at Folketinget til den tid kan samles om et sådant forslag.

Per Tærshøl (KF):

Det Konservative Folkeparti ser med stor sympati på Socialdemokratiets forslag. Der er urimeligheder i varmforsyningsloven, når man tænker på de eksempler, der står nævnt her. Det kan ikke være rigtigt, at store blokbebyggelser kun har en enkelt stemme, når de måske repræsenterer 50 pct. af varmeaftagerne, og derfor synes vi i Det Konservative Folkeparti, at det er godt, at spørgsmålet er rejst, men vi synes ligesom ministeren, at det skal med i en revision af selve varmforsyningsloven, og det vil vi sådan set opfordre til at man gør.

Peter Hansen-Nord (V):

Ifølge Socialdemokratiet er baggrunden for dette beslutningsforslag en kendelse fra Konkurrenceankenævnet, der ophævede et pålæg fra Gas- og Varmeprisudvalget om udformningen af et sæt vedtægter for et forbrugerejet fjernvarmeværk.

Nu kan man nok diskutere, om den kendelse vil få alvorlige konsekvenser for energiforbrugere, eller om de på anden vis er beskyttet mod urimelige vilkår. Energiprisudvalgene har, som også ministeren nævnte, allerede beføjelser til at give pålæg om priser og leveringsbestemmelser. De har derimod ikke hjemmel til at gribe ind over for vedtægtsbestemmelser af organisatorisk karakter.

Naturligvis støtter Venstre, at indflydelse i energiforsyningsselskaberne gives til kunderne efter en rimelig fordeling, men, som ministeren også nævnte, kan usaglig forskelsbehandling indbringes for de almindelige domstole.

Selv om vi ikke afviser beslutningsforslaget, er der for os en række langt vigtigere punkter i varmforsyningsloven, vi skal have drøftet, og de punkter vil jeg nu vende mig imod.

Hverken offentlige eller private monopoler er Venstres livret. På energiforsyningsområdet har vi imidlertid fået organiseret os på en måde, der giver visse energiforsyningsselskaber noget, der minder stærkt om et monopol. En virksomhed, der har et monopol, kan sædvanligvis ikke samtidig fastlægge både pris og afsætning. Da der imidlertid knytter sig meget store anlægsinvesteringer til at skifte varmforsyningskilde, hvor det overhovedet er muligt, påhviler der Folketinget et klart ansvar for at sikre landets brugere og borgere mod de vær-

[Peter Hansen-Nord]

ste følgevirkninger af tvangsbestemmelserne i varmforsyningsloven og de øvrige planøkonomiske elementer i vores lovgivning og aftaler på dette område.

Venstre er derfor ikke afvisende over for det fremsatte beslutningsforslag. Vi finder imidlertid, at en revision af varmforsyningsloven skal ses i en større sammenhæng, hvori også eventuelt aftalen af 20. marts 1990 skal indgå. Det er således ikke ukendt for nogen politikere med interesse for energipolitik, at den tvungne overgang til naturgasbaseret, decentral kraftvarme volder mange varmegælder store problemer. Det samme gælder tvangstilslutningen af blokvarmecentraler til kollektiv varmforsyning.

Det er altså for os en forudsætning, at vi ved samme lejlighed udsætter hele varmforsyningsloven for et grundigt hovedeftersyn. Vist er den nuværende varmforsyningslov ikke særlig gammel, kun 1½ år, men efter vores opfattelse trænger den alligevel til at blive justeret på en række områder.

Jens Thoft (SF):

Da SF's ordfører i denne sag, hr. Riishøj, ikke kan være til stede i salen på grund af et presserende møde andetsteds i huset, skal jeg på hans vegne fremføre, at der i lovforslaget skal sikres hjemmel til, at Gas- og Varmeprisudvalget og Elprisudvalget skal kunne gribe ind i vedtægterne for forbrugerejede forsyningsvirksomheder med henblik på at sikre en ligelig indflydelse for forskellige grupper af borgere.

Baggrunden er som bekendt en kendelse fra 20. september 1990, hvor Konkurrenceankenævnet ophævede et pålæg fra 5. september 1989 fra Gas- og Varmeprisudvalget om udformning af vedtægterne for et forbrugerejet fjernvarmewærk. Med kendelsen er forbrugerne afskåret fra at klage over urimelige vedtægtsbestemmelser.

Der er en del ting, der skal belyses i udvalgsarbejdet, bl.a. hvad der egentlig skal forstås ved demokratiske vedtægter. Hvad er »ligelig« forbrugerindflydelse? Skal der stemmes efter hoveder eller efter hoveder? Skal storforbrugere have en eller anden særstatus?

Hermed berøres hele spørgsmålet om demokratisering af energiforsyningsstrukturen. Skal der f.eks. kunne gribes ind, når der udformes

retningslinjer eller modeller for naturligvis demokratiske, dvs. acceptable, vedtægter? Det ville være rimeligt, synes vi, at Energiudvalget fik et overblik over de vedtægter, som allerede findes i dag.

Med disse bemærkninger vil vi gå positivt ind i udvalgsarbejdet, men vil understrege, at vi har bemærket et brud med princippet om at stemme efter hoveder og ikke efter hoveder i beslutningsforslaget, og som bekendt mener SF, at andelsbevægelsen står og falder med dette demokratiske afstemningsprincip.

Kim Behnke (FP):

Når man ser et beslutningsforslag som fru Tove Lindbo Larsens, kan man ikke lade være med stiltfærdigt at læne sig tilbage og tænke: Hvorfor er der nu behov for det? Behovet eksisterer, fordi et flertal, dvs. alle Folketingets partier minus Fremskridtspartiet, har afvist at vedtage det forslag, vi har fremsat, nemlig forslaget om at ophæve tvangsmæssig tilslutning til fjernvarme og naturgas. Nu er dette selvfølgelig mest vedrørende fjernvarme, men ikke desto mindre er det på grund af tvangen, at problemerne overhovedet opstår. For tvang avler tvang, ubehag og dårligdomme i lovgivningen avler nye dårligdomme, og hver eneste gang bliver vi præsenteret for lovforslag og beslutningsforslag og bliver nødt til med lap på lap at få tingene til at hænge sammen som et stort kludetæppe.

Derfor vil jeg sige til Socialdemokratiet, at den bedste måde, man kan slippe for disse problemer på, er ved at ophæve tvangsmæssig tilslutning til et bestemt fjernvarmewærk. Problemerne opstår, når man bosætter sig et sted, hvor man tvinges til at blive tilsluttet et bestemt fjernvarmewærk, selv om man i øvrigt er utilfreds med tariffen, med vedtægterne og beslutningsprocessen ved det pågældende fjernvarmewærk. Jeg kan da godt forstå, at de pågældende mennesker ikke bryder sig om det; hvis man på samme måde tvang mig til kun at handle i en bestemt butik, ville jeg da også i løbet af et stykke tid begynde at brokke mig over, at priserne ikke var ordentlige, at ledelsen var dårlig osv.

Men at tro, at man løser nogen problemer ved at vedtage dette forslag, er efter vores mening alligevel ganske grundlæggende naivt. Det eneste, man får ud af det, er, at nytillfytte-

[Klm Bøhnke]

de kværlanter et eller andet sted i landet, hvor man har et fjernvarmeselskab, en fjernvarmeforening, eller hvordan man har organiseret sig, som har fungeret i mange år, og hvor man uden problemer har haft en fornuftig drift, og man har haft sine generalforsamlinger og har valgt ledelse osv., alt efter bogen og uden problemer, vil kunne ødelægge det fornuftige samarbejde, der ofte er lokalt.

For at vende tilbage til udgangspunktet mener vi, at Socialdemokratiet i langt højere grad skulle interessere sig for at forhindre, at den slags kludetæpper opstår, som vi er vidne til her. Derfor skal vores anbefaling ikke være at forsøge at få dette til at få en skikkelse, så det måske kan blive vedtaget, men derimod at erkende, at det er bedre at rive tidslerne op med rode frem for at forsøge at pille et enkelt blad af en gang imellem, når man ved, at der allerede næste forår vokser nye tidselblade ud, som vi så igen vil opleve at en del af befolkningen stikker sig på.

Vi skal ganske kort og bestemt afvise forslaget og i stedet anbefale vores eget forslag om at få stoppet tvangstilslutningen til fjernvarme og naturgas.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det beslutningsforslag, vi her behandler, kan Det Radikale Venstre støtte. Jeg har lyttet til debatten og har forstået, mener jeg, at der er et pænt flertal for at gennemføre denne ændring.

Når forslaget ikke er fremsat før, har det noget at gøre med, at i den tid, hvor jeg havde til huseovre i Slotsholmsgade nr. 1, skulle vi igennem visse undersøgelser, før der kunne tages stilling til denne ændring. Det har hele tiden været klart for os, at den skulle gennemføres, men nu forstår jeg på andre ordførere, at der skal følge meget mere med.

Ministeren og især Venstres ordfører var mildest talt på vild flugt væk fra den aftale, som de selv stod bag for ca. 1 år siden, nemlig aftalen af 20. marts 1990, og det er dagens interessante melding. Jeg kan sige uden omsvøb, at i Det Radikale Venstre anser vi det for et omfattende aftalebrud, hvis man lægger op til det. De to regeringspartier med ministeren i spidsen, der i dag har udtalt disse ønsker, præsenterer i dag Folketinget for, hvad der er deres reelle hensigt – som havde anet os længe –

nemlig at man vil torpedere energihandlingsplanen. Anderledes kan det ikke udlægges, og jeg skal i dag annoncere, at det ikke vil lykkes.

Når jeg siger det så stærkt, er det, fordi 20. marts-aftalen er en meget nøje afstemt, afvejet og i en stor sammenhæng tilpasset plan. Hvis man begynder at pille sikkerheden for, at brugerne i kollektivt forsynede områder også er tilsluttet de kollektive anlæg, ud, smadrer man økonomien i anlæggene, forringer miljøet i forbindelse med hele energisektoren, og hvis man følger hr. Peter Hansen-Nord, smadrer man økonomien i de regionale naturgasselskaber.

Hr. Peter Hansen-Nord havde jeg forventet en anden tale af, for der er ingen, der mere end hr. Peter Hansen-Nords parti er ansvarlig for, at vi sidste år var nødt til meget håndfast at gribe ind over for naturgasøkonomien. To Venstreministre før mig havde fejlet denne sag ind under gulvtæppet i adskillige år, denne sag, som hidrører fra den tid, hvor Venstre havde ministerposten på naturgasområdet, nemlig ved handelsminister Arne Christiansen.

Det, man gør nu, er altså at flygte fra en aftale, der er indgået for ca. 1 år siden, flygte fra en energihandlingsplan, som opstiller nogle klare mål, man ved adskillige lejligheder har givet opbakning til, og flygte fra en sikkerhed for, at naturgasselskabernes opgaver ikke ender med at skulle betales af kommunerne. Jeg er mere end overrasket.

Men jeg kan give fuld tilslutning til det, som dette beslutningsforslag i øvrigt går ud på.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Til hr. Bilgrav-Nielsen skal jeg sige, at jeg synes nok, det er en lidt voldsom udlægning af min ordførertale vedrørende 20. marts-aftalen. Jeg mener, den følger med som et naturligt vedhæng til varmforsyningsloven.

Som hr. Bilgrav-Nielsen forstod helt korrekt, må vi sige, at da Socialdemokratiet nu har lukket op for en ændring i varmforsyningsloven, finder vi det helt naturligt, at man også kigger på øvrige ting i varmforsyningsloven, som også kunne hjælpe hr. Bilgrav-Nielsens parti ud over nogle problemer.

(Kort bemærkning).

Per Tærshøl (KF):

Jeg må da sige, at jeg er lidt forundret over, at hr. Bilgrav-Nielsen hidser sig lidt op på talarstolen over varmforsyningsloven.

Det, vi behandler i dag, er et forslag fra Socialdemokratiet om en ændring i varmforsyningsloven, og alle, så vidt jeg har hørt, har været positive over for den. At ministeren og dermed også Det Konservative Folkeparti og andre så samtidig siger, at vi skal kigge på loven og se, om den skal revideres, kan der ikke være noget forkert i; det er da almindelig skik. Jeg synes nærmest, at det havde været for dårligt, hvis man ikke havde sagt det i forbindelse med et så udmærket forslag.

Jeg synes også, at hr. Bilgrav-Nielsen skulle lægge mærke til, at Det Konservative Folkeparti ikke pegede på noget konkret, det var der andre partier der gjorde, men vi sagde bare ganske stiltødt: Lad os kigge på loven igen, da der nu alligevel er kommet et sympatisk forslag, som vi alle sammen synes ikke er så tovligt. Det var såmænd bare det, vi sagde, vi snakkede overhovedet ikke om aftalebrud.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Til det sidste indlæg vil jeg da bare sige, at det er muligt, at Det Konservative Folkepartis ordfører ikke talte om den store revision, men det, jeg må reagere over for, er, at regeringspartierne med ministeren i spidsen i dag antyder, at vi nu skal i gang med en større revision af en lov, som den samme minister og de to nuværende regeringspartier stod bag for ca. 1 år siden, og som hverken er mere eller mindre end grundstammen eller i hvert fald en af grundpillerne i energihandlingsplanen. Så syntes jeg, at jeg for en ordens skyld burde gøre de pågældende opmærksom på, at det ville man ikke komme langt med, for så ville hele rammen om vores energihandlingsplan falde.

Til hr. Peter Hansen-Nord vil jeg da gerne sige, at jeg tror, hr. Peter Hansen-Nord skulle gøre sig den ulejlighed at regne lidt på de forestillinger, han gør sig om halmens indplacering i naturgasområdet, for det er jo hr. Peter Hansen-Nords ønske, og det kan jeg godt dele, for det er godt at få halmen placeret sammen med andre biobrændsler, men de er placeret i 20. marts-aftalen. Der er et stort muligt marked uden for naturgasområdet for disse bio-

brændsler, men hr. Peter Hansen-Nord ved som jeg, at hvis man skulle bryde mønsteret op og presse halm anlæg ind, hvor det er besluttet at opføre naturgaskraftvarmeanlæg, vil hr. Peter Hansen-Nord komme til at sende varmekunderne en større regning end den, de ellers vil få.

Hovedforudsætningen for det valg, der er foretaget, og som er basis for 20. marts-aftalen, er, at der er god samfundsøkonomi i enhver af de omstillinger, der skal gennemføres.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Jeg vil holde mig til forslaget, og på Kristeligt Folkepartis vegne kan jeg sige, at vi vil se positivt på det og se, om det er de rigtige ting, der er med, eller om der er andre ting, der skal med. I hvert fald er vi enige i, at intentionen om, at brugerne skal have nogen indflydelse på deres hverdag, skal gælde så mange forhold som muligt, og derfor synes vi, det er et rimeligt forslag, som vi skal have debatteret. Så vi tilsiger bare en positiv udvalgsbehandling.

Energiministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Jeg føler mig lidt kaldet af hr. Bilgrav-Nielsen, der mente, at min tale nærmest var et udtryk for aftalebrud. Jeg sagde, at det er Folketingets ansvar at vurdere, om der er uheldige følgevirkninger, der giver anledning til justeringer, og vi har nu rost Socialdemokratiet for, at det har fremsat forslag om en af disse justeringer. Jeg nævnte ikke konkrete justeringer, men at jeg gerne ville kigge på, om der skulle andre justeringer til, for at vores fælles handlingsplan kunne opfyldes. Det er da klart, at vi hele tiden må være indstillet på, at eventuelle nødvendige justeringer skal med, men jeg tror ikke, at hr. Bilgrav-Nielsen kan finde nogen forslag i min tale om, at vi vil bryde nogen som helst aftale, tværtimod, men jeg går da ud fra, at alle aftaleparter, også de, der selv stiller forslag om lovændringer, er indstillet på at se, om der i samme forbindelse skulle være andre justeringer, der var nødvendige.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Beslutningsforslagets lille ændring har intet at gøre med hovedkonstruktionen i 20. marts-aftalen og intet at gøre med den nuværende varmforsyningslovs grundlag.

[Bilgrav-Nielsen]

Grundlaget for den nuværende varmforsyningslov blev vi som sagt færdige med for mindre end 1½ år siden. Da var det problem, som her rejses i form af et beslutningsforslag også kendt, men vi var ikke færdige til handling på området, så det har intet med hinanden at gøre.

Når energiministeren nu siger, at det da er logisk, at man også ser på andre ting, og at eventuelle ændringsforslag har til formål at sikre, at vi lever op til energihandlingsplanen, er jeg glad, tilfreds og stærkt beroliget.

Men jeg vil gerne spørge ministeren: Hvilke ændringer i varmforsyningsloven kan endnu stærkere føre frem til en opfyldelse af målene i energihandlingsplanen? Ministeren må tænke på noget, ellers udtalte ministeren sig ikke, som hun gjorde.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg vil også gerne sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at der fra min side overhovedet ikke er betydning af flugt væk fra Energiplan 2000. Jeg vil endda sige, at når hr. Bilgrav-Nielsen selv nævner biobrændslerne i relation til aftalen af 20. marts, mener jeg, at man rent pragmatisk bør kunne diskutere det. En aftale gælder jo ikke længere end til det tidspunkt, hvor man synes, at der bør ske rigtige ændringer. Dog må jeg sige, at biobrændslerne i måske endnu højere grad opfylder Energiplan 2000 på en række områder, ikke mindst de miljømæssige, end det af hr. Bilgrav-Nielsen foreslåede.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal måske på givent foranledning fastslå, hvad der er indholdet af det beslutningsforslag, Folketinget diskuterer for øjeblikket.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Hr. Peter Hansen-Nord ved godt, som jeg før har været inde på, hvor afstemt denne plan er, hr. Peter Hansen-Nord ved godt, at de fleste partier i Folketinget er interesseret i at få biobrændslerne anbragt så stærkt som overhovedet muligt, og hr. Peter Hansen-Nord burde også vide, at hvis man begynder at pille væsentlige elementer ud af den beslutning, der nu er basis for 20. marts-aftalen, falder andre ting fra hinanden.

Nu har hr. Peter Hansen-Nord ikke interesseret sig meget for andet end biobrændslerne og naturgassen, og jeg vil gerne spørge hr. Peter Hansen-Nord, om han ikke mener, at det kunne være yderst interessant at få undersøgt, om endnu større mængder biobrændsel, f.eks. halm, kunne anvendes i de store kraftværker. Det er sådan, at halm giver det bedste samfundsøkonomiske resultat, hvis det anvendes i større værker, og hvis man taler om at placere biobrændslerne som erstatning for fossile brændsler, vil det være en langt større miljøpolitisk gevinst at få halmen til at fortrænge kul, end at få halmen til at fortrænge biobrændsler.

Jeg hører gerne, om Venstre skulle have et nyt interessant standpunkt her, for så er vi derhenne, at vi skal til at diskutere, om det er kul eller biobrændsler, f.eks. halm, man skal have på det næste større kraftværk i Ålborg. Det synes jeg ville være en interessant diskussion, og så ville der være mening i at diskutere energipolitikken på ny, men det har intet med varmforsyningsloven at gøre.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Med respekt for formandens kommentar før om, at vi er ved at fjerne os lidt fra beslutningsforslaget, vil jeg gerne afslutningsvis sige, at jeg i øvrigt er enig i de sidste betragtninger. Det er de store lunser, og når jeg tidligere har snakket om det, har det været de små lunser, og det har været for at få en geografisk fornuftig fordeling af biobrændslerne; det ved hr. Bilgrav-Nielsen udmærket godt.

Tove Lindbo Larsen (S):

Det er altid interessant at diskutere energipolitik, men det har nu ikke været tanken med dette beslutningsforslag, at vi skulle begynde forfra på en Energiplan 2000. Derfor vil jeg starte med at sige tak både til ministeren og til det store flertal af partier, der er enig med os i, at denne ændring er en retfærdighed, der bør gennemføres.

Jeg kan selvfølgelig ikke lade være med at sige en særlig tak til ministeren for hendes positive holdning over for forbrugeren. Det er ikke altid, at jeg har grund til at være taknemmelig for ministerens forbrugerpolitiske holdning, men når den nu er rigtig, skal den da også nævnes.

[Tove Lindbo Larsen]

Vi er godt tilfreds med, at man med dette forslag kan få skabt den lovmæssige baggrund for at ændre den urimelighed, der er i, at f.eks. en hel boligblok og en villaejer skal have samme indflydelse på et forbrugerejet varmeværk. Det er en uretfærdighed, og det er kedeligt, at vi ikke har fået gennemført dette noget før, men man skal da aldrig ærgre sig over noget, der ikke er gjort, når man kan nå at indhente det forsømte.

Vi synes selvfølgelig, at det er mere rimeligt og mest retfærdigt, at man får indflydelse i forhold til den varme, man aftager.

Jeg synes også, at jeg vil gøre opmærksom på, at vi godt ved, at man kan gribe ind i Gas- og Varmeprisudvalgets og også Elprisudvalgets opgaver, men det har hidtil ikke været sådan, at man kunne tage sig af vedtægterne. Konkurrenceankenævnets afgørelse viste klart, at der ikke var lovhjæmmel til det, og da der er brug for at skabe retfærdighed, har vi fremsat dette beslutningsforslag.

Så vil jeg godt sige, at det ikke på noget tidspunkt har været hensigten at undergrave de holdninger, der ligger i varmforsyningsloven. Dette forslag drejer sig hverken om miljøspørgsmål, energipolitik eller økonomi, men simpelt hen om at få ændret på en uretfærdighed.

Der er bestemt heller ikke tale om, at vi nu lukker op for nogen ændring i større stil, vi står da ved det, vi har vedtaget i Folketinget. Vi mener som også tidligere udtalt af andre ordførere, at den varmeplan, som vi har vedtaget, er afbalanceret, og der blev lagt mange kræfter i den, for at man kunne nå frem til enighed. Så man skal ikke opfatte dette forslag som en åbning til, at vi nu skal til at lave om på alt dette.

Ministeren sagde nu heller ikke konkret, at der var tale om det, men at der muligvis var andre tvangsforslag, man ville kigge på. Så jeg peger altså på, at med de småændringer, der måtte være tale om, er det ikke meningen, at der skal ændres på den samlede energiplan, og det tror jeg heller ikke var ministerens opfattelse. Sådan vil jeg gerne have lov til at opfatte det, men jeg minder om, at der i beslutningsforslaget står, at energiministeren inden 1. februar 1992 skal fremsætte forslag til denne ændring i forhold til de ting, vi har nævnt her, som skal gælde både for Gas- og Varmeprisudvalget og for Elprisudvalget. Vi ser hen til, at

disse terminer kan overholdes, så vi i enighed kan skabe den retfærdighed over for forbrugere, som vi mener er nødvendig.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

18) Forespørgsel nr. F 10:

Forespørgsel til finansministeren og sundhedsministeren:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at sikre, at den nye vagtlægeordning ikke stiller borgere i de tyndt befolkede dele af landet urimelig dårligt i forhold til den nuværende ordning, at udgifterne til den nye vagtlægeordning ikke kommer til at overstige det hidtidige niveau, samt at borgerne får en bedre vagtlægeordning end den, amterne har vedtaget?«

Af Køpke Christensen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 21/11 91. Fremme af forespørgslen vedtaget 27/11 91).

Anden næstformand (Ivar Hansen):

Som tidligere meddelt vil afstemningen om eventuelle motiverede dagsordener blive sat på dagsordenen i morgen, fredag den 13. december 1991.

Begrundelse

Køpke Christensen (FP):

Efter alle de protester, der har været rundt omkring i landet, har Fremskridtspartiet anset det for at være nødvendigt at få regeringens holdning til disse protester på vagtlægeområdet klarlagt. Vagtlægeordningerne har, som vi